

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců Mgr. Petra Pospíšila a JUDr. Petra Polácha v právní věci žalobce **V. K.**, zastoupeného Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Praha 4, Na Zlatnici 301/2, proti žalovanému **Magistrátu města Jihlavy**, se sídlem Jihlava, Masarykovo náměstí 97/1, o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení vedeném jím pod sp. zn. MMJ/OD/18439/2014,

t a k t o :

- I. Žalovaný **je povinen** vydat rozhodnutí v řízení vedeném jím pod sp. zn. MMJ/OD/18439/2014 ve lhůtě 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 14 342 Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho advokáta Mgr. Jaroslava Topola.

O d ů v o d n ě n í :

I. Žaloba

[1] Žalobce v podané žalobě uvedl, že příkazem ze dne 21. 10. 2014, č. j. MMJ/OD/18439/2014-6, JID: 176509/2014/MMJ, jej žalovaný uznal vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů. Žalobce proti tomuto příkazu podal odpor, a to prostřednictvím zmocněnkyně K. Z. Odpor byl předán k poštovní přepravě dne 6. 11. 2014. Následně byl žalovaný dle § 71 odst. 3 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, povinen vydat v prodloužené lhůtě 60 dnů rozhodnutí. Tak však neučinil a je tedy nečinný.

[2] Dle sdělení žalovaného ze dne 26. 11. 2014 měl příkaz nabýt právní moci z důvodu vad podání odporu, konkrétně kvůli absenci podpisu na plné moci. Žalovaný vyzval žalobce k odstranění vad podání, tuto však doručil pouze žalobci, nikoliv jeho zástupkyni. Výzvu správního orgánu k odstranění vad podání je ale třeba doručit přímo zmocněnci. Podle § 37 odst. 3 správního řádu je třeba takovou výzvu učinit vůči „podateli“. Hodlal-li by zákonodárce vázat toto pravidlo pouze na účastníka řízení, nehledě na možnost jeho zastoupení podle § 31 a násl. správního řádu, uvedl by zde nikoli „podatele“, ale přímo „účastníka řízení“.

[3] Nutnost doručování výzvy přímo zmocněnci je třeba dovozovat rovněž z § 34 odst. 2 správního řádu. Odstranění vad podání přitom nemusí učinit pouze účastník řízení osobně. Naopak, ve většině případů je to právě zmocněnec, kdo je díky odborným znalostem schopen vady podání věcně posoudit a odstranit. Obdobná pravidla obsahují i další procesní předpisy. Ke shodným závěrům dospívá jak komentářová literatura, tak judikatura.

[4] Smyslem ustanovení zmocněnce je, aby účastník řízení nemusel činit procesní úkony osobně, ale mohl k tomu využít jinou osobu. Pokud navíc určité podání předložil správnímu orgánu zmocněnec, byla zde dána jasná vůle účastníka řízení, aby byl v řízení zastoupen a úkony za něj vyřizovala jiná osoba. Výzvu k doložení originálu plné moci měl správní orgán zaslat zmocněnkyni, tedy osobě, která vadný úkon učinila a která je dle vůle účastníka řízení oprávněna jej v řízení zastupovat. V této souvislosti žalobce poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2015, č. j. 10 As 266/2014-36.

[5] Přitom jakmile se zmocněnkyně dozvěděla o vadě podání, zajistila doručení bezvadné plné moci správnímu orgánu. O vadě podání se dozvěděla ze sdělení žalovaného ze dne 26. 11. 2014, č. j. MMJ/OD/18439/2014-9, JID: 196101/2014/MMJ, které jí žalobce předal. Ačkoliv sdělení nebylo řádnou výzvou k doplnění plné moci, která by byla způsobilá žalobce zavazovat, žalobce originální vyhotovení plné moci doplnil. Tím žalovanému poskytl součinnost, kterou by býval poskytl mnohem dříve, pokud by k ní byl řádně vyzván.

[6] Žalobce vyčerpal prostředek ochrany proti nečinnosti. Dne 17. 2. 2015 podal Krajskému úřadu Kraje Vysočina „*Žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti úřadu*“. Nadřízený správní orgán žalovaného k této žádosti zůstal pasivní.

[7] Na základě výše uvedeného žalobce navrhl, aby soud uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí v řízení vedeném jím pod sp. zn. MMJ/OD/18439/2014 ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

II. Vyjádření žalovaného k žalobě

[8] Ve vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že dne 10. 11. 2014 obdržel odpor do příkazu ze dne 21. 10. 2014, č. j. MMJ/OD/18439/2014-6, JID: 176509/2014/MMJ, podaný údajnou zmocněnkyní žalobce K. Z. Na přiložené plné moci ovšem zcela absentoval podpis žalobce. Jak ovšem plyne z usnesení Krajského úřadu Kraje Vysočina ze dne 18. 5. 2015, č. j. KUJI 34206/2015, sp. zn. OOSČ 155/2015 OOSC/OPN/AS/8, jímž nebylo vyhověno žádosti žalobce ze dne 17. 2. 2015 o uplatnění opatření proti nečinnosti žalovaného, krajský úřad shledal předmětný úkon (podání odporu do příkazu) nulitním, neboť udávaná zmocněnkyně žalobce nebyla osobou plně svéprávnou.

[9] Pro případ, že by soud ohledně tohoto závěru krajského úřadu dospěl k odlišnému názoru, žalovaný konstatoval, že jeho postup, kdy vyzval k doplnění podání přímo žalobce jako zmocnitele a nikoliv podatelku odporu jako udávanou zmocněnkyni, byl zcela v souladu s právními předpisy. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2015, č. j. 10 As 266/2014-36, na danou věc dle žalovaného nedopadá. V případě projednávaném Nejvyšším správním soudem byla zmocněncem předložena prostá kopie (scan) podepsané plné moci. V nyní souzené věci však údajná zmocněnkyně K. Z. vědomě předložila nepodepsanou plnou moc.

[10] V takovém případě žalovaný vyzývá pouze zmocnitele, a to na základě závěrů plynoucích z judikatury Nejvyššího správního soudu. Např. dle rozsudku č. j. 10 As 203/2014-48 je plná moc jednostranným prohlášením zmocnitele, které musí obsahovat podpis zmocnitele. Podle rozsudku ze dne 19. 12. 2003, č. j. 5 A 41/2001-28, podá-li zástupce účastníka správního řízení odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně a nepřipojí k němu písemnou plnou moc, která jej k tomuto úkonu opravňovala, je povinností správního orgánu vyzvat účastníka k odstranění nedostatku průkazu plné moci, stanovit mu k tomu přiměřenou lhůtu a poučit ho o následcích nesplnění výzvy. Žalovaný je tudíž názoru, že pokud byla předložena plná moc bez podpisu zmocnitele, hledí se na tento úkon, jako by zmocnění nebylo doloženo.

[11] Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2011, č. j. 2 As 63/2010-79, je zastoupení účastníka vůči správnímu orgánu účinné teprve okamžikem, kdy je mu prokázáno. Smyslem zastoupení je realizace práv účastníka řízení prostřednictvím zástupce. Logickým předpokladem pro takový výkon práv je však vědomost správního orgánu o existenci zastoupení; to mu musí být dáno na vědomí způsobem dle § 33 odst. 1 správního řádu. Na předloženém podání označeném jako plná moc podpis zmocnitele zcela absentoval, nebylo možno dovodit, že se jedná o jednostranné prohlášení žalobce, o jeho vůli, a tedy výzva k odstranění tohoto nedostatku směřovala přímo žalobci, o jehož jednostranné prohlášení se jednalo. Přestože text výzvy ze dne 11. 11. 2014 je zcela srozumitelný, žalobce zůstal nečinný, ačkoliv výzvu osobně převzal dne 13. 11. 2014. Z výzvy je jednoznačně zřejmé, že je žalobce vyzván k doplnění podpisu plné moci a pokud ve stanovené lhůtě 5 dnů

ode dne doručení výzvy nedoplň podání o podpis, k udávanému zastupování zmocněnkyní žalovaný nebude přihlížet. Žalobcovo tvrzení v podání ze dne 4. 12. 2015 (na č. listu 15 spisu) nemá oporu ve spise.

[12] V daném případě tedy nebylo zmocnění prokázáno, proto žalovaný nemohl jednat se zmocněnkyní a oprávněně vyzýval pouze žalobce, jehož podpis na podání absentoval. Žalovaný přitom nepožadoval předložení originálu plné moci, ale pouze doplnění žalobcova podpisu na plné moci. Doplnění podání (po marném uplynutí stanovené lhůty) bylo učiněno přímo žalobcem – dopis ze dne 4. 12. 2014 je psán v 1. osobě jednotného čísla, na záslce je jako odesílatel nadepsán přímo žalobce, zásilka byla podána k poštovní přepravě dne 9. 12. 2014 v Praze 6. Není tedy pravdivé tvrzení žalobce, že zmocněnkyně zajistila odeslání plné moci. Jak vyplývá ze spisu, K. Z. mimo odporu a tzv. zrušení plných mocí nečinila v dané věci již ničeho.

[13] Absolutně nepochopitelné je pak pro žalovaného tvrzení žalobce, že by žalovanému poskytl součinnost mnohem dříve, pokud by byl k odstranění vady podání řádně vyzván. Žalovaný vyzval žalobce přímo a ten si výzvu osobně převzal. Žalobce je osobou zcela svéprávnou a jde zcela k jeho tíži, že s osobou, kterou si měl zvolit za zmocněnkyni, nekomunikoval, a *de facto* nekomunikoval ani s žalovaným, ačkoliv trvale bydlí v Jihlavě, tedy v sídle žalovaného, a řádně osobně přebírá zásilky na adrese trvalého pobytu.

[14] Žalovaný navíc vyzval k doplnění plné moci pouze žalobce na základě skutečnosti, že doplnit vlastnoruční podpis na předložené plné moci mohl toliko on, nikoliv uváděná zmocněnkyně, která nepodepsanou plnou moc předložila vědomě. Nedostatek podání mohl zhojit jen žalobce, a to buď předložením podepsané plné moci jako jeho jednostranného prohlášení (ke dni podání odporu K. Z. zjevně nedisponovala plnou mocí podepsanou žalobcem) nebo prohlášením ústně do protokolu. Podmínka pro doručování pouze zástupci dle § 34 odst. 2 správního řádu tedy nebyla splněna.

[15] Předkládání nepodepsaných či jinak neúplných plných mocí, tak jak bylo učiněno v tomto případě, je jedním z případů sofistikovaných procesních obstrukcí obecných zmocněnců opakovaně zastupujících účastníky řízení v řízení o přestupku, jejichž účelem je dosažení prekluze projednávaného přestupkového jednání dle § 20 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů. K uvedenému se vyjádřil např. Krajský soud v Praze v rozsudku ze dne 8. 4. 2015, č. j. 46 A 33/2015-25, kdy žalobci, ačkoliv byl ve věci úspěšný, nepřiznal náklady řízení.

[16] Na základě výše uvedeného žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

III. Replika žalobce

[17] V replice k vyjádření žalovaného se žalobce v první řadě zabýval odkazem žalovaného na usnesení Krajského úřadu Kraje Vysočina ze dne 18. 5. 2015. Uvedl, že není důvodu k tomu, aby odpor podaný mladistvým zmocněncem nebyl považován za řádné podání. Správní řád explicitně nezakazuje možnost nechat se zastupovat nezletilou osobou. Dle zákona o přestupcích může být mladistvý dokonce účastníkem řízení. Může-li být

mladistvý účastníkem, tím spíše (*a maiori ad minus*) může být zástupcem účastníka. V této souvislosti žalobce poukázal na § 31 občanského zákoníku, podle něhož je mladistvý způsobilý k právním jednáním co do povahy přiměřeným rozumové a volní vyspělosti nezletilých jeho věku. Je-li způsobilost osoby posuzována podle rozumové a volní vyspělosti, dá se předpokládat, že osoba, která se má stát plnoletou za týden, bude stejně vyspělá, jako osoba, která dosáhla osmnácti let věku teprve včera. Nezletilá osoba může být též např. účastníkem řízení o ústavní stížnosti a činit patřičné úkony; ačkoliv jí bude ustaven procesní opatrovník, úkony, které učinila, zpochybňovány nejsou (nález Ústavního soudu ze dne 2. 4. 2009, č. j. II. ÚS 1945/08). Žalobce zdůraznil, že žalovaný (na rozdíl od krajského úřadu) v podání odporu nezletilou zmocněnkyní vadu neshledal a k případnému odstranění této vady ani žalobce nevyzval.

[18] K věci samé žalobce dále konstatoval, že v žalobě citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 10 As 266/2014 na nyní projednávanou věc dopadá. V obou případech se jedná o vadu plné moci, k jejímuž odstranění měl být vyzván zmocněnec.

[19] Žalobce též uvedl, že doložení plné moci skutečně zajistila jeho zástupkyně, a to na základě telefonátu, který mezi nimi proběhl na základě sdělení žalovaného ze dne 26. 11. 2014. Plnou moc s přípisem sice zaslal sám žalobce, nicméně její dodání zajistila jeho zástupkyně. Pokud by žalovaný vyzval žalobcovu zástupkyni, nemuselo dojít ke zpoždění. Pouze zástupce je schopen interpretovat výzvy od správního orgánu, což je ostatně důvodem, proč se žalobce nechal ve správním řízení, jakož i před správním soudem, zastoupit.

[20] Poukaz žalovaného na „procesní obstrukce“ jsou dle žalobce jen důsledkem absence řádných argumentů. Byl to právě žalovaný, kdo pochybil, naopak žalobce vadu podání odstranil bez řádné výzvy. Ostatně, žalobce se před soudem dožaduje toho, aby byl žalovaný činný. Žalobce dodal, že je zcela běžnou praxí podat odpor do příkazu s nepodepsanou plnou mocí a řádnou plnou moc následně doložit u ústního jednání; takový postup uznává většina správních orgánů. Úvahy žalovaného, že žalobcovu zástupkyni plnou mocí v době podání odporu nedisponovala a tudíž ji ani nemohla předložit, jsou irelevantní. Zástupkyně plnou moc měla a v případě řádné výzvy ji mohla kdykoliv předložit. Odkaz žalovaného na rozsudek Krajského soudu v Praze č. j. 46 A 33/2015-25 je pak neopodstatněný. V nyní souzené věci se nevede spor o přiznání či nepřiznání nákladů. Jediným pojítkem mezi těmito případy je přitom pouze osoba advokáta. Názor žalovaného, že advokátovi Mgr. Topolovi nemají být paušálně přiznávány náklady řízení, je diskriminační.

IV. Duplika žalovaného

[21] V duplice žalovaný opětovně odkázal na usnesení krajského úřadu ze dne 18. 5. 2015. Setrval též na tom, že jeho postup, kdy k doplnění podání vyzval přímo žalobce, byl zcela v souladu s právními předpisy. Údajná zmocněnkyně K. Z. byla v řízení zcela pasivní, vyjma podání odporu a tzv. zrušení plných mocí. Žalovanému též není známa žalobcem uváděná „praxe“ podávání odporu s předkládáním nepodepsaných plných mocí. Taková praxe je neakceptovatelná. Povinností zástupce je předložit plnou moc správnímu orgánu řádně a včas. Jiný postup nese znaky obstrukčního jednání. Jde o jednání nesoucí zřetelné snahy procesní obstrukce, popř. o jednání sledující již mimoprocesní cíle.

V. Posouzení věci soudem

[22] Soud se, v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, v mezích žalobních bodů zabýval tím, zda lze na základě zjištěného skutkového stavu dospět k závěru o nečinnosti žalovaného, přičemž shledal, že **žaloba je důvodná**.

[23] Podle § 79 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též s. ř. s.), se může ten, kdo bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení.

[24] Žalobce se podanou žalobou domáhá vydání rozhodnutí v řízení o přestupku. Takové rozhodnutí je rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s., jehož vydání se lze domáhat nečinnostní žalobou. Současně žalobce doložil, že o uplatnění opatření proti nečinnosti žalovaného neúspěšně žádal nadřízený orgán dle § 80 správního řádu.

[25] Mezi žalobcem a žalovaným v zásadě není sporu o skutkových okolnostech, jak jsou shora popsány. Sporná je otázka, zda řízení o přestupku žalobce bylo ukončeno vydáním příkazu a nepodáním odporu ve lhůtě k tomu oprávněnou osobou (jak tvrdí žalovaný) anebo zda byl podáním odporu příkaz zrušen a přestupkové řízení tedy nadále pokračuje, aniž by dosud bylo vydáno konečné rozhodnutí (jak tvrdí žalobce).

[26] Příkazní řízení je zvláštním druhem správního řízení, jehož účel je zaměřen zejména na rychlost a hospodárnost řízení; skutkové okolnosti nejsou v takovém případě sporné a samotné zrychlení a snížení nákladů řízení spočívá v tom, že další dokazování se zásadně neprovádí. Vzhledem k této skutečnosti poskytl zákonodárce obviněnému z přestupku účinnou možnost obrany, a to formou podání odporu. Včasné podání odporu má *ex lege* (tj. aniž by bylo potřeba dalšího úkonu) za následek zrušení příkazu a pokračování v „běžném“ správním řízení. Správní orgán vydá (po takovém zrušení příkazu) prvostupňové rozhodnutí, které má obviněný možnost napadnout odvoláním, a pokud nesouhlasí ani s rozhodnutím o odvolání, má možnost se proti němu bránit správní žalobou podle § 65 a násl. s. ř. s. Naopak, není-li odpor podán včas, anebo vůbec, nabývá příkaz účinků pravomocného a vykonatelného rozhodnutí.

[27] Z obsahu správního spisu vyplynulo, že do příkazu ze dne 21. 10. 2014, č. j. MMJ/OD/18439/2014-6, JID: 176509/2014/MMJ, obdržel žalovaný odpor podaný jménem žalobce K. Z. Na přiložené plné moci ovšem zcela absentoval podpis žalobce. Žalovaný pak k doložení řádně podepsané plné moci vyzval toliko žalobce, který plnou moc ve stanovené lhůtě nedoložil.

[28] V daném případě je tedy třeba posoudit, zda žalovaný postupoval v souladu se zákonem, pokud k předložení plné moci vyzval žalobce.

[29] Podle § 37 správního řádu je podání úkonem směřujícím vůči správnímu orgánu. Podání se posuzuje podle svého skutečného obsahu a bez ohledu na to, jak je označeno (odst. 1). Z podání musí být patrné, kdo je činí, které věci se týká a co se navrhuje. Fyzická osoba uvede v podání jméno, příjmení, datum narození a místo trvalého pobytu, popřípadě jinou adresu pro doručování podle § 19 odst. 3 správního řádu (...). Podání musí obsahovat označení správního orgánu, jemuž je určeno, další náležitosti, které stanoví zákon, a podpis osoby, která je činí (odst. 2). Nemá-li podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu (odst. 3).

[30] Podle § 34 správního řádu zástupce na základě plné moci v řízení vystupuje jménem zastoupeného. Z úkonů zástupce vznikají práva a povinnosti přímo zastoupenému (odst. 1). S výjimkou případů, kdy má zastoupený něco v řízení osobně vykonat, doručují se písemnosti pouze zástupci. Doručení zastoupenému nemá účinky pro běh lhůt, nestanoví-li zákon jinak (odst. 2). V pochybnostech o rozsahu zastoupení platí, že zástupce je oprávněn vystupovat jménem zastoupeného v celém řízení (odst. 3).

[31] Z uvedeného plyne, že je-li doručeno neúplné či vadné podání, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu. Mezi tzv. jiné vady podání je třeba řadit právě i neprokázání zastoupení v případě, kdy podání činí osoba označená v něm za zástupce účastníka. Správní řád v § 37 odst. 3 přímo uvádí, že správní orgán vyzve k odstranění vad podatele, tedy osobu, která podání učinila. Takový postup je zcela logický, neboť právě ten, kdo podání podal (a zpravidla i vypravil a vypracoval), je s obsahem podání i jeho případných příloh nejlépe obeznámen a nejlépe tedy dokáže vady podání odstranit. Podatelem je jistě v řadě případů účastník, avšak může jím být i někdo jiný, např. právě osoba účastníkem zmocněná.

[32] V daném případě z obsahu podání (odporu) plyne, že je podala K. Z., a byla tedy podatelem. Žalovaný měl tedy v souladu s § 37 odst. 3 správního řádu k odstranění vad podání (tj. k předložení řádně podepsané plné moci) vyzvat právě K. Z. a nikoli přímo žalobce.

[33] Jistě lze připustit, že žalobce je jedinou osobou, která je oprávněna plnou moc podepsat, to však neznamená, že předložení plné moci je úkonem, který musí vykonat rovněž osobně žalobce (tj. úkonem ve smyslu § 34 odst. 2 správního řádu). Je totiž zřejmé, že žalobcem podepsanou plnou moc může správnímu orgánu doložit *de facto* kdokoli. Většinou je to přitom právě zástupce, který ji také k učiněnému podání či při jednání zpravidla předkládá. V daném případě přitom byla plná moc datována 31. 10. 2014 a bylo tedy lze předpokládat, že jí K. Z., která odpor i nepodepsanou plnou moc podala, disponuje. Žalovaný měl k předložení plné moci vyzvat zástupkyni žalobce tím spíše, považoval-li předložení nepodepsané plné moci za pouhou procesní či přímo obstrukční taktiku žalobce. Nutno uvést, že o podání odporu nemusel žalobce vůbec vědět. Nebyl-li si žalovaný jist, mohl případně k předložení plné moci vyzvat jak údajného zástupce, tak přímo žalobce.

[34] Na rozdíl od žalovaného a naopak ve shodě se žalobcem, má soud za to, že na nyní projednávaný případ se v plné míře vztahují obecné právní závěry vyslovené Nejvyšším správním soudem v rozsudku ze dne 29. 1. 2015, č. j. 10 As 266/2014–32 (www.nssoud.cz).

Jak prostý scan podepsané plné moci zaslaný elektronicky, tak poštou zaslaná nepodepsaná plná moc, jsou vadami podání ve smyslu § 37 odst. 3 správního řádu, a to vadami v zásadě rovnocennými, a to zejména z hlediska způsobu jejich nápravy. V daném případě tedy nelze výzvu k předložení plné moci považovat za řádně doručenou, neboť byla-li doručena toliko žalobci, nebyla doručena podateli, jak ukládá § 37 odst. 3 správního řádu. Pokud pak žalobce na základě této výzvy plnou moc doložil až po uplynutí lhůty, nelze mu to přičítat k tíži. Žalobce totiž oprávněně vycházel z toho, že je v řízení řádně zastoupen na základě plné moci. Po obdržení výzvy také nemohl vědět, zda nebyla shodná výzva zasílána též jeho zástupkyni, která odpor jménem žalobce podala a která plnou mocí disponovala.

[35] Soud ovšem nesouhlasí ani se závěrem Krajského úřadu Kraje Vysočina, že jednání K. Z. bylo stíženo absolutní neplatností vzhledem k tomu, že v okamžiku jeho učinění nebyla zletilá. Zde je nutno v první řadě poukázat na § 31 občanského zákoníku, podle něhož se má za to, že každý nezletilý, který nenabyl plné svéprávnosti, je způsobilý k právním jednáním co do povahy přiměřeným rozumové a volní vyspělosti nezletilých jeho věku. V daném případě K. Z., narozená dne X, podala odpor k poštovní přepravě dne 6. 11. 2014, tedy osm dní před nabytím zletilosti. Již s ohledem na tuto skutečnost se lze v zásadě ztotožnit s názorem žalobce uvedeným v jeho replice, že tento časový rozdíl je z hlediska způsobilosti K. Z. jednat v plném rozsahu zcela marginální. Co je však podstatnější, žalovaný, který názor krajského úřadu přejal, opomněl na úpravu deliktní způsobilosti v zákoně o přestupcích. Podle § 5 odst. 1 zákona o přestupcích je deliktní odpovědnost spojena s dovršením patnáctého roku věku. Přičítá-li zákon plnou odpovědnost mladistvému za své jednání, je nutno vycházet *a priori* i z toho, že tato osoba je i plně procesně způsobilá k úkonům ve správním (přestupkovém) řízení stran přestupku, který jí lze přičítat (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 1. 2010, č. j. 5 As 65/2009-39, www.nssoud.cz). Může-li přitom mladistvá osoba jednat v přestupkovém řízení sama za sebe, není důvodu, pro nějž by nemohla jako zástupce v takovém řízení jednat za jiného. Lze namítat, že podle § 19 odst. 2 zákona o přestupcích nelze přestupek mladistvého projednat v příkazním řízení, tudíž mladistvý nemůže jiného v příkazním řízení ani zastupovat. Tento argument je ovšem v dané věci nepřipadný, neboť podání odporu je naopak úkonem směřujícím k projednání věci mimo příkazní řízení.

[36] Soud tedy má za to, že v daném případě na odpor podaný K. Z. nelze nahlížet jako na podaný neoprávněnou osobou. Tak by tomu mohlo být tehdy, pokud by řádně podepsanou plnou moc nedoložil k výzvě podatel odporu (K. Z.) a nikoli žalobce. Tak tomu ale v daném případě nebylo. Odpor byl v daném případě podán včas a řádně, žalovaný je tudíž nečinný v zahájeném přestupkovém řízení. Tato nečinnost byla způsobena nerespektováním § 37 odst. 3 správního řádu, kdy žalovaný nevyzval žalobce k odstranění vady podání výzvou adresovanou jeho zástupkyni.

[37] Správní řízení se žalobcem bylo zahájeno vydáním příkazu (jednalo se o první úkon v řízení; § 150 odst. 1 správního řádu ve spojení s § 51 zákona o přestupcích). Podáním odporu pak začala znovu běžet lhůta pro vydání rozhodnutí (§ 150 odst. 3 správního řádu). Pokud jde o lhůtu k vydání rozhodnutí ve věci podezření ze spáchání přestupku, na věc se aplikuje § 71 správního řádu. Žalovaný od data podání odporu, tedy ode dne 10. 11. 2014, dosud v řízení neučinil žádný úkon ve věci samé. Z toho plyne, že všechny lhůty podle § 71 správního řádu již uplynuly. Z postoje žalovaného je zároveň nepochybné, že žalovaný rozhodnutí vydat nehodlá.

[38] Za takové situace zde je důvod pro vyhovění žalobě a k uložení povinnosti žalovanému vydat rozhodnutí v řízení vedeném jím pod sp. zn. MMJ/OD/18439/2014, tedy rozhodnutí, jímž se řízení končí.

VI. Závěr a náklady řízení

[39] Po provedeném řízení soud dospěl k závěru o nečinnosti žalovaného. Vzhledem k důvodnosti žaloby proto uložil dle § 81 odst. 2 s. ř. s. žalovanému povinnost vydat rozhodnutí v řízení vedeném jím pod sp. zn. MMJ/OD/18439/2014 a vzhledem k možnosti nařízení ústního jednání k tomu v souladu s § 71 odst. 3 písm. a) správního řádu stanovil lhůtu 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

[40] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.

[41] Žalobce dosáhl v řízení o žalobě plného úspěchu, a proto má právo na náhradu nákladů řízení vůči žalovanému. Odměna žalobcova advokáta a náhrada hotových výdajů byla stanovena podle § 35 odst. 2 s. ř. s. a vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů. V daném případě se jednalo o tři úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, žaloba, replika k vyjádření žalovaného ze dne 8. 7. 2015) a tři režijní paušály, ve výši 3 x 3 100 Kč a 3 x 300 Kč [§ 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d), § 13 odst. 3 advokátního tarifu], tedy celkem 10 200 Kč. Protože žalobcův advokát je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšují se náklady řízení o částku 2 142 Kč, odpovídající dani, kterou je advokát povinen z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Náhrada za zaplacený soudní poplatek činí 2 000 Kč. Celkem tedy byla žalobci vůči žalovanému přiznána náhrada nákladů ve výši 14 342 Kč. K jejímu zaplacení soud určil přiměřenou lhůtu.

[42] K odkazu žalovaného na rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 8. 4. 2015, č. j. 46 A 33/2015-25, nutno konstatovat, že v nyní projednávané věci soud neshledal důvody hodné zvláštního zřetele ve smyslu § 60 odst. 7 s. ř. s., tedy nedospěl k závěru, že by jednání žalobce již bylo možno považovat za součást sofistikované procesní obstrukce.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 30. září 2015

JUDr. Zuzana Bystřická
předsedkyně senátu

v. z. Mgr. Petr Pospíšil, v.r.
člen senátu
(§ 54 odst. 2 věta druhá s. ř. s.)

Za správnost vyhotovení:
Jaroslava Předešlá